

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 518/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom, Hlavná 1221, Vrábľa, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cdo/186/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cdo/186/2024. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 10 000 eur a náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca podal 10. júna 2024 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5CoCsp/17/2023-1116 z 20. februára 2024, pričom v dovolacom konaní, ktoré je na najvyššom súde vedené pod sp. zn. 1Cdo/186/2024, nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.
3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi najvyššieho súdu v dovolacom konaní. Sťažovateľ zároveň zrekapituloval priebeh konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom. K postupu najvyššieho súdu v podstatnom uviedol, že dovolanie podal 10. júna 2024, Mestský súd Bratislava IV po vykonaní príslušných

procesných úkonov predložil súdny spis 18. decembra 2024 najvyššiemu súdu, ktorý od predloženia veci nevykonal žiaden procesný úkon. Sťažovateľ preto 8. júla 2025 adresoval predsedovi najvyššieho súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, o ktorej vybavení dosiaľ nebol upovedomený.

4. Z hľadiska zložitosti veci pritom rozhodovanie o dovolaní nemožno považovať v princípe za právne zložité. Samotný sťažovateľ sa svojím správaním nepričinil o predĺženie dovolacieho konania. Zbytočné prieťahy mali byť spôsobené výlučne postupom najvyššieho súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prieťahmi najvyššieho súdu v označenom dovolacom konaní.

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne.

7. V prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prieťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. ak argumenty v sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 362/09, I. ÚS 188/2019, I. ÚS 5/2020).

8. Pri posudzovaní postupu najvyššieho súdu ústavný súd odkazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

9. Dovolacie konanie prebieha na najvyššom súde od 18. decembra 2024, keď mu bol predložený súdny spis, čo v súčasnosti predstavuje 10 mesiacov. V dovolacom konaní najvyšší súd nevykonáva priebežne procesné úkony s účasťou sporových strán, čo môže nesprávne vyvolávať dojem „nečinnosti“. Navyše z miesta, ktoré zastáva najvyšší súd v hierarchii všeobecných súdov, rezultuje, že najvyšší súd rozhoduje iba v najzásadnejších, spoločensky najvýznamnejších a právne najnáročnejších prípadoch, čo tiež môže znamenať, že časový rámec, ktorý najvyšší súd na vydanie

rozhodnutia potrebuje, má zodpovedať významu jeho rozhodovania (uznesenie sp. zn. I. ÚS 203/2021 z 11. mája 2021, ZNaU 82/2021).

10. Ústavný súd považuje aktuálnu dĺžku dovolacieho konania za akceptovateľnú pre zachovanie obsahu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto odmietol ústavnú sťažnosť v uvedenej časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh dovolacieho konania signalizoval vznik prietahov zo strany najvyššieho súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu